

ÚVODNÍK

Letnice

„Když nastal den Letnic, byli všichni spolu na jednom místě. Náhle se ozval zvuk z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. A ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně, které se rozdělovaly, a na každém z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ Skutky 2,1-4

Učedníci Pána Ježíše mají za sebou padesát velmi náročných dnů. Nejprve ukřižování Pána Ježíše, Jeho vzkříšení a setkání s Ním. Potom dalších čtyřicet dnů je vyučoval a říkal jim o Božím království. Po tomto úžasném období odchází k Otcí a učedníci zůstávají sami. Deset dní jsou společně, modlí se a očekávají, co Bůh udělá. A padesátý den Bůh poslal Svého Ducha. Tento den považujeme za vznik církve.

Pán Ježíš o příchodu Ducha Svatého vyučoval. Učedníci mu asi vždy nerozuměli. Je někdy těžké porozumět popisu něčeho, co jsme sami nezažili. Pravděpodobně byli učedníci překvapeni, když viděli ohnivý jazyk nad těmi kolem nich a slyšeli sebe i je mluvit v jazycích, kterým nerozuměli. Když jsem byl naplněn Duchem Svatým já, žádný ohnivý jazyk jsem neviděl, ale stále si pamatuji na to překvapení, že se modlím v jazyku, kterému nerozumím. Naplnění Duchem Svatým, je pravděpodobně po zkušenosti znovuzrození, tou nejdůležitější zkušeností v životě křesťana. **Potřebujeme si připomínat, že jsme byli Duchem Svatým naplnění a vyhledávat nové naplnění,** jak o něm čteme ve Skutcích. Pokud si někdo není jistý, že Duchem Svatým naplněn byl, není to důvod k pocitu méněcennosti nebo k nějakým obavám. Je to důvod k modlitbě, protože **Bůh zaslubuje, že dá Ducha Svatého těm, kteří ho prosí.** Neváhej, volej k Němu a požádej o modlitbu i své sourozence.

Můžeme o Duchu Svatém hodně vědět, můžeme se i modlit v jazycích a zažívat různé projevy Ducha Svatého, ale nemusíme vědět, proč jsme vlastně byli Duchem Svatým pokřtěni. Pán Ježíš nás o důvodech naplnění Duchem Svatým nenechává na pochy-

bách. Kromě vyučování v evangeliích, mluví o účelu seslání Ducha Svatého ještě v těch posledních chvílích, kdy je na zemi s učedníky.

Řekl jim: „Nepřisluší vám poznat časy a lhůty, které Otec uložil ve své vlastní pravomoci, ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“ Skutky 1,7-8

Můžeme mít někdy dojem, že Duch Svatý byl dán proto, abychom se nějak cítili, mohli na shromážděních zpívat některé písně a něco při nich prožívat a za nejvyšší projev Ducha Svatého můžeme považovat to, že někdo při modlitbách padne na zem. **Všichni tyto věci k projevům Ducha Svatého patří, ale nejsou ty nejdůležitější.** Ten hlavní důvod, proč jsme Ducha Svatého přijali, zmiňuje Pán Ježíš při rozlučce s učedníky. **Budete mi svědky.** To je ten hlavní důvod, proč byl Duch Svatý dán církvi, tedy mně i tobě. **Duch Svatý nás zmocňuje k tomu, abychom byli svědky o Ježíšově díle.** Abychom na svém životě ukazovali změny, které s námi udělal, svědčili o Jeho zástupné smrti a vzkří-

**Ježíš nás
o důvodech
naplnění
Duchem Svatým
nenechává
na pochybách.
Budete mi
svědky...**

šení a aby toto svědectví bylo potvrzováno skrze divy a zázraky. Pokud nejsme svědky o Ježíši, nemá Duch Svatý prostor, aby v našem životě konal dílo, ke kterému je poslán. Vidíme, k jaké úžasné změně došlo v životě učedníků. Po naplnění Duchem Petr káže a na základě jeho kázání se nechává pokřtít tři tisíce lidí. Možná se v každém z nás Duch Svatý neprojeví tak, že na základě naší služby uvěří tři tisíce lidí. Ale může se to stát. Nebo uvěří alespoň jeden nebo dva. Nebo ihned neuvěří nikdo, ale bude zaseto Boží slovo do srdce člověka, kterého Bůh miluje a chce ho zachránit.

Když si letos v květnu budeme připomínat svátek Letnic, nezapomeňme si připomenout, proč Letnice byly. **Nezapomeňme sami hledat naplnění Božím Duchem a obecně s Ním a použijme to, co do nás bylo vloženo.** Přijali jsme moc Ducha Svatého. Před touto mocí nic neodolá. Bez Jeho moci nemůžeme vůbec nic. Současně je Jeho viditelné dílo často na nás a na naší ochotě se Jím nechat použít. Za sebe doufám, že neminu příležitosti, které pro svědectví o Ježíši Kristu pro mne budou připraveny.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři,
květnové číslo dokončuji ve skluzu, protože jsem právě v době, kdy obvykle probíhají dokončovací práce a sazba SD, byl v Dánsku na několikadenní konferenci ICLC. (O tom více v příštím čísle :-)

Každopádně jsme snad všechno stihli, jen se obávám více překlepů než jindy :-)

Tím si ale nenechte, prosím, vzít ze čtení radost a užitek.

Nepřehlédněte modlitební potřeby Davida a Lindy Snellových, kteří jsou nyní ve službě v Indonésii, ale stále plánují dlouhodobější návrat do Čech. Kéž je Pán ochrání a požehná jim v tom díle, na kterém nyní pracují!

Přeji Vám požehnané
jarní dny s Pánem
Tomáš Božovský

WWW.PRAHA.KAES.CZ

VYPADÁ TO NA DLOUHÉ SHROMÁŽDĚNÍ...
...SERVÍRUJÍ JÍDLA

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC -
WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Měsíc obnovení..... 2

Snellovi v Indonésii 3

Hledání
Božího rukopisu 4-5

Téma: Večeře Páně 6-7

Měsíc obnovení a povzbuzení

Když přemýšlím o sboru, mísí se ve mně dva pocity. Na jedné straně je to **vděčnost za věci, které Bůh udělal**. Za obrácené a proměněné lidi, za ochotu mnohých se nasa-
dit ve službě pro Boží království i vděčnost za to, že Bůh náš sbor zachoval a má pro něj dále dobrý plán. Na druhou stranu je ve mně **určitá nespokojenost** se současným sta-
vem. Obrací se jen jednotlivci, přes některá nadpřirozená uzdravení zůstává mezi námi mnoho nemocných a u některých vidím dlouhodobou stagnaci a vlažnost.

Zabýváme se tím již delší dobu ve vedení sboru a hledali jsme před Pánem, zda pro nás nemá nějaký impuls, který by některé věci prolomil a nově nastartoval. Vidíme, že posílá různé služebníky a například služba Sandy Millara ohledně zvěstování evangelia je pro náš sbor směřující. Uvažovali jsme i o jednom měsíci, kdy bychom zrušili regionální shromáždění a scházeli se dohromady, ale neměli jsme v této věci plnou jednotu. Po poradě s Petem Gamem chceme mít **konec května a červen určité speciální období obnovy a povzbuzení**. Pete bude v našem sboru skoro

šest týdnů, **bude kázat na jednotlivých regio-
nech a sejde se s regionálními vedoucími**. Kromě toho se sejde se staršovstvem a bude mít i další jednotlivá setkání. Bude kázat 1. června na sborovém shromáždění a **tomuto shromáždění bude předcházet řetězový půst jednotlivých regionů**. Pokud se někdo zapojí do půstu na delší dobu, je to samozřejmě vítáno.

Témata modliteb budou ještě předána na regionech, ale hlavním tématem půstu a modliteb je **celkové povzbuzení a obnovení našeho sboru v touze hledat Boží království a naplnit sborový záměr „Kristem proměněné životy“** v našich osobních životech, v životě celého sboru i mezi lidmi kolem nás. Postit se budou regiony v následujících termínech:

- 21.5. Východ
- 22.5. Černý Most
- 23.5. Palmovka
- 26.5. Sever
- 27.5. Jihovýchod
- 28.5. Západ
- 29.5. Střed
- 30.5. Jih

Prosím všechny členy sboru o aktivní zapojení do půstu, modliteb i prosím speciálně o vaši účast na sborovém shromáždění (připomínám, že v červnu budeme v KD Ládví) a také o účast speciálně na tom regionálním shromáždění, kdy bude u vás Pete sloužit. Podrobnější informace budou k dispozici na regionech a na sborovém webu.

Mám naději, že nás Bůh v tento čas speciálně navštíví a že uvidíme nové věci, které pro nás Bůh připravil a že do nich vstoupíme.

V některých oblastech to pro nás bude možná naopak návrat k věcem, které jsme měly, ale opustili. Jistotou, že se to může povést je pro mne Boží věrnost, kterou tolikrát osvědčil vůči celému Božímu lidu i ke mně osobně.

Lubomír Ondráček

Celosbor s Duchem Svatým

Co jsme my? Proč k nám Pán přichází? Jsme jen hrstka prachu a přece každý ve zřítelnici Jeho oka, drahý a milovaný. Ježíš za nás dal život. Co jsme, že k nám Pán posílá své věrné služebníky?

Přišel k nám kázat na celosbor jeden ze sloupů evropské církve (sám by to o sobě jistě neřekl), **Sandy Millar** – tichý a pokorného srdce, vytrvalý služebník, laskavý bratr.

Měl pro nás silné poselství, ale nesnažil se ho vnutit, nehřímá, nekladl důraz. Spolehl se, že udělá v nás udělá své On – Duch Svatý. Sandy nespolehl na svou výřečnost, ani na naši důvtipnost. Pozval Ducha, aby se dotýkal. Jistě Ho prosil o „účasť“ předem, když se za nás v Anglii modlil a počítal s Ním také během bohoslužby. Na konci shromáždění Ho ale ještě poprosil jednou nahlas, aby přišel a jednal. To kvůli nám, abychom se prostě mohli přidat a očekávat. Ale to bych předbíhala.

Skupina, která na dubnovém celosboru hrála k chvále Boha, hrála myslím trochu tvrdší bigbít, než jsme zvyklí. Pak nastoupil Sandy Millar. Překlad skvěle a mile obstarala Dita Frantíková. Sandy, jistě už sedmdesátiletý, drobný, růžolící a šedovlasý Skot, se na nás díval se zalíbením. Usmíval se sice mile, ale není dědoušek, který by nám přijel mazat med kolem pusy. Přišel jako Boží posel, posel dobrých zpráv, ale s důrazem na pokání. **Biblickým základem pro jeho zvěst bylo slovo z Ezechiele**.

Ezechiel viděl tisíce a tisíce suchých kostí. Jak Sandy zdůraznil, „velmi suchých kostí“. Vlastně viděl ohromný hřbitov, nic povzbudivého. „To je obraz Božího lidu –

rozeznání, bez ducha, v depresi. Ale Bůh zaslíbil, že je zase dá dohromady a vrátí zpět. Bůh se ptal a ptá se i dnes nás: „*Mohou tyto kosti ožít?*“ Ezechiel neodpověděl ano nebo neví, ale moudře říká: „*Ty víš.*“ Jen On to může udělat! Bůh řekl, aby mluvil k těm kostem: „*Slyšte!*“ Také aby mluvil k Duchu – to je – modlil se.

„S námi je to stejné“, vysvětlil Sandy. „Všude kolem nás jsou suché kosti – lidé bez života, bez Boha. K nim máme mluvit a máme se modlit.“

Potřebujeme k tomu jen pět věcí.

1. **Potřebujeme nové porozumění, jak jsou lidé bez Boha ztraceni**. „Věříš, že ti nevěřící jsou ztraceni? Jednou budeme stát před Bohem a vydávat počet z toho, jak jsme žili.“

2. **Potřebujeme získat novou jistotu v evangelii**. „Odpuštění je skutečné!“

3. **Uvědomit si znovu jedinečnost Ježíše**. Budme laskaví, ale říkejme evangelium jasně,

celé i s peklem a se vzkříšením.

4. **Potřebujeme novou naléhavost k evangelizaci**.

5. **Potřebujeme čerstvou zkušenost s Duchem Svatým**. „Když Duch přijde, nemusí to být vždy pohodlné. Zvuk těch kostí, co slyšel Ezechiel, nebyl pěkný.“

Potom nás Sandy požádal, abychom vstali a jednoduše poprosili Ducha Svatého, ať přijde. Čekali jsme, ruce natažené před sebou k pobrazení toho, co On chce dávat. Pak byli pozváni k obcerstvení a znovunaplnění ti, kdo si připadají jako vysušené kosti. Třeba proto, že nic nedělají – zlenivěli, nepoužívají duchovní dary. Nebo jsou naopak už přetížení, unaveni. Další pozvání přijít dopředu pro požehnání bylo pro ty, kdo cítí břímě modliteb za národ. Na konferenci v sobotu Sandy řekl, že Bůh dává povstat přímluvcům, aby se modlili Boží modlitby. „Bůh pak řekne amen a věci se budou dít“, řekl. Na celosboru přicházeli dopředu ještě ti, kdo cítili brnění v nohou – povolávání ke kázání evangelia a ti, které brní ruce – ke službě uzdravování. Lidé se vpředu stavěli do řady a Sandy se svou ženou se spolu s modlitebním týmem za ně modlili. Také byli pozváni ostatní nemocní a jinak ztrápení, aby se skrze vzkládání rukou nechali Bohem požehnat – uzdravit a vysvobodit. Na některých byl Boží dotyk vidět. Smáli se nebo plakali, někomu se podlamovala kolena. Těším se na svědectví na příštím celosboru. Po poslední písni jsme se pomalu a jaksi neochotně rozcháze-
li. **Ta prvotní Církev měla něco do sebe – být pořád spolu!**

Nanda

Noví misionáři

Velmi vzácným dědictvím našeho sboru je, že jsme mohli vyslat několik krátkodobých i dlouhodobých misionářů. Začínali jsme v podstatě „na zelené louce“, neměli jsme zkušenosti a udělali jsme i různé chyby. Mnoho bylo založeno na nadšení samotných misionářů a několika jejich osobních podporovatelů. V současné době jsme získali zkušenosti, vrátilo se několik lidí z krátkodobých misí a vrátili se zpět první dlouhodobí misionáři.

Na posledním výjezdu vedení sboru jsme hovořili o naší další misijní službě. **Jsmo vděční** za to, že jsme misionáře mohli vyslat a **vyhlížíme vyslání dalších**. Očekáváme, že Bůh bude i k této službě povolávat další členy našeho sboru, speciálně mezi mladými lidmi. Je možné, že o této službě uvažuješ a nevíš, jak postupovat. Chci proto napsat několik podnětů, pokud o misii uvažuješ.

Málokdo je k misii povolán skrze jedno náhlé zjevení, i když i to se děje. Běžně je to nějaký proces. **Pokud získáváš dojem, že tě Bůh k misii volá, modli se a čekej,**

zda bude Bůh potvrzovat tento směr skrze růst tvé touhy a pokoje. Je dobré se v této době o tom začít sdílet s někým blízkým, kdo se bude modlit s tebou a bude ti moct také dát zpětnou vazbu.

S růstem jistoty je dobré zahájit **přípravu**. Je možná potřeba **začít se učit nějaký jazyk, studovat literaturu**, navštívit nějaké **konference nebo kurzy** a možná bude třeba i **začít studovat biblickou školu**. Můžeš si také domluvit **setkání s nějakými bývalými misionáři**. Rozhovor s nimi ti může přinést nové informace, zbavit tě naivních představ a dát ti další směřování.

Je potřeba **začít o svých plánech hovořit**

s vedením sboru. Tvůj vedoucí skupinky, starší, případně regionální pastor, se s tebou mohou modlit, dát ti radu a také říci, jak tvoje povolání vidí. Je určitě potřeba, aby ses zapojil do nějaké konkrétní služby na regionu. Těžko na misii odejde někdo, kdo do té doby v Těle Kristově nijak nefungoval. Pokud začínají být tvé plány konkrétnější, určitě se s tebou rád sejdu i já.

V našem sboru funguje **misijní rada**, která koordinuje péči o misionáře, rozděluje sborový misijní fond na jejich podporu a má s misijní službou zkušenosti. Je dobré ve chvíli, kdy vzroste jistota tvého povolání, vstoupit do kontaktu i s nimi. A to určitě několik měsíců před případným odchodem na misii.

Toto je jen několik podnětů, které ti mohou jako zájemci o misii pomoci v orientaci a v konkretizaci jednotlivých kroků. Píši tento článek také jako povzbuzení a ujištění o tom, že jako vedení sboru dále s vysíláním misionářů počítáme a je to důležitá součást našeho sborového záměru.

Lubomír Ondráček

Snellovi v Indonésii

David a Linda Snellovi pokračují ve své službě v Indonésii a píší nám:

Jsmo v nejvíc muslimském národě na světě, a proto je naše zkušenost podobná té, kterou měli křesťané v prvním století, když byli malou menšinou uprostřed kultury tehdejší doby. Proto naše modlitebni prosby zahrnují toto:

- Modlete se za naši citlivost na realitu a ty, kteří tvoří tento muslimský národ a abychom měli hlubší porozumění toho, čemu věří, proč věří a jak s nimi my můžeme sdílet pravdu evangelia v našich každodenních setkáních.
- Věříme, že alespoň některé z našich potíží jsou způsobeny démonickými aktivitami, které stojí proti nám jako vyslancům evangelia Ježíše Krista. To může zahrnovat zdravotní problémy, stejně tak jako problémy s logistikou (jak se dostat z bodu A do bodu B včas) a problémy s dosažením zdrojů, které potřebujeme pro naši specifickou službu tady.
- Také víme, že určité démonické aktivity jsou vždy za osobními problémy, které přerůstají v konflikty. Jsou tu určité trvalé problémy mezi dvěma sbory a já byl požádán, abych jim pomohl.

POHLED Z OKNA SNELOVÝCH V JAKARTĚ

- Modlete se za naši současnou situaci, protože během několika týdnů rezignovali dva klíčoví vedoucí. Oba z dobrých a přijatelných důvodů, ale stejně to znamená problémy. Hlavní sbor má nějakých 600-800 lidí a druhý menší asi 150 a oba jsou tím zasaženy.

*S pozdravem
David a Linda Snellovi*

PŘIPRAVUJE SE

Dny dobrých zpráv

**29.9. - 4.10.
2008**

**Salesiánské
divadlo,
Kobylysy
a
Divadlo
za plotem,
Bohnice**

Hledání Božího rukopisu Úvahy k 60. výročí státu Izrael

Bůh jedná. O tom se v Bibli nepochybuje ani nediskutuje. Bible to předpokládá a vypráví o tom. Bůh povolává Abrahama, vyvoluje Izáka a zachovává věrnost Jákobovi. Stává se tak později známý jako „*Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův*“. Na otázku „*Jaké je tvé jméno?*“ odpovídá Mojžíšovi z hořícího keře „*Jsem, který jsem!*“ (2. Mojžíšova 3,14). **Je Bohem, který se zjevuje v dějinách, který dějiny tvoří a proto také může být v dějinách rozpoznán.** To potvrzuje apoštol Pavel (Římanům 1,20).

Nikoli Mojžíš, ale Bůh Hebrejů vyzývá světovou egyptskou velmoc a donutí ji na kolena, „*abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi*“ (Římanům 9,17). Bůh vyvádí „*houf otroků*“ z Egypta přes poušť do Kanaánu, dává jim zaslíbenou zemi, řády, proroky, soudce, vojevůdce a krále. A ponechává v zemi zbytek původních obyvatel, „*aby jimi zkoušel Izraele*“ (Soudců 3,1).

O několik staletí později vkládá Bůh malého, nepatrného Izraele „*velkému krokodýlu*“, egyptskému faraónovi, „*hák do tlamy*“, aby mu vnutil svou vůli (Ezechiel 29,3n). Hrozný babylónský panovník Nebukadnezar je označován jako „*Boží služebník*“, protože svou politikou naplňuje Boží vůli (Jeremjáš 25,9).

Prorok Izajáš rozpoznává v perském králi Božího „*Pomazaného*“. Hospodin jej uchopil za pravici, aby „*poslal před ním pronárody, rozvázal opasky na bedrech*“ (Izajáš 45,1n). A Daniel nahlíží Boží plány přes babylónskou, perskou, řeckou a římskou světovou říši až po království, „*jemuž nebude konce*“. Cestou k němu je Bůh tím, kdo „*mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje*“ (Daniel 2,21.44).

**Podle výpovědi Písma nejde o to, aby-
chom z nahodilosti světových dějin vyždí-
mali nějaký hlubší smysl nebo se snažili
děni okolo nás vytvořit duchovně.** V dě-
jinách jedná Bůh. Proto se v biblických zprá-
vách vyskytuje tak překvapivě málo hodno-
cení. Boží jednání nepopisují teologové,
nýbrž novináři - ať už vědomě či bezděky.
**Otázkou je, zda „otisky prstů“ živého Boha
dokážeme v každodenním dění kolem sebe
rozeznat.**

Když přemýšlíme o Božím jednání v dě-
jinách, jak je nám podáváno v Písmu, ozřej-
muje se nám dvojí:

Zaprvé - Izrael není lepší, ale je vyvolený

„*Nikoli proto, že byste byli početnější než
kterýkoli jiný lid, přilnul k vám Hospodin a
vyvolil vás... ale protože vás Hospodin
miluje!*“ (5. Mojžíšova 7,7n), píše Mojžíš
svým lidem na rozloučenou do kroniky.
Vyvolení padlo na Izrael z pouhé milosti.
„*Když z milosti, tedy ne na základě skutků -
jinak by milost nebyla milostí.*“ (Římanům
11,6).

THEODOR HERZL

„Re-akce“ Izraele na Boží rozhodnutí má
důsledky pro osobní budoucnost každého jed-
notlivého Izraelce, nikoli však pro funkci a
úkol Božího lidu jako celku. Bůh ví přesně,
„*koho si předem vyvolil*“ (Římanům 11,2). A
„*svých darů a povolání nelituje*“ (Římanům
11,29). Proto budeme Boží jednání přehlížet,
jestliže se soustředíme pouze na bytí a myšle-
ní, jednání a chování židovského lidu a nebu-
deme se ptát, co chce Bůh říct mně.

Zadruhé - Izrael je měřítkem pro posuzování národů

To platí pro všechny nežidovské národy,
i když Izrael tančí kolem zlatého telete, Boží
volbě se ze všech sil vzpírá a dělá všechno mož-
né, aby se co nejvíce podobal ostatním národům.

„*Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji
ty, kdo ti zlořečí,*“ (1. Mojžíšova 12,3) řekl
Bůh Abramovi ještě dříve, než ten si vůbec
stačil svou odpověď rozmyslet. Podle biblické
výpovědi je to Bůh, kdo vymezuje národům
jejich životní prostor. Hranice ustanovuje
podle „*počtu synů Izraele*“ (5. Mojžíšova
32,8). Výše zmíněný Kýros dosáhl svého vy-
nikajícího postavení jen „*kvůli mému služební-
ku Jákobovi a kvůli Izraeli, mému vyvolen-
ci*“ (Izajáš 45,4).

Říše moábská a seirská východně od Jordá-
nu jsou Bohem souzeny kvůli svým prohláše-
ním: „*Hle, judský dům je jako všechny proná-
rody.*“ (Ezechiel 25,8). Egypt je volán k odpo-
vědnosti kvůli své zálučné politice vůči Izraeli
(Ezechiel 29).

Prorok Joel předvídá, že **Pán dějin, Stvořitel
nebe i země, shromáždí k poslednímu soudu
všechny nežidovské národy, aby je soudil**
„*kvůli svému lidu, kvůli svému dědictví, kvůli
Izraeli, kterého rozehnali mezi pronárody*“ a
za to, že „*jeho zemi rozdělili*“ (Joel 4,2). Je
tedy zcela v duchu Písma, když Ježíš pro svůj
vlastní soud nad národy neuvádí jako hlavní
měřítko jejich vztah ke své vlastní osobě, ale
vztah k židovskému lidu (Matouš 25,40).

Můžeme na pozadí Písma rozeznat v sou-
časném dění Boží rukopis? Odvažují se
tvrdit, že ano, a předložit k diskusi tři teze:

Izrael se svého Boha nezbaví

Theodor Herzl svou vizí židovského státu
nesměřoval k naplnění biblického proroc-
tví nebo dokonce Boží vůle, nýbrž k od-
stranění antisemitismu, židovské výlučnosti
a „*nenáviděných rysů*“ židovského náro-
da. **Proces proti poručíkovi Alfrédu Drey-
fusovi** v říjnu 1894 v Paříži vídeňského
novináře přesvědčil, že ani asimilace ani
konverze nemůže Žida zachránit od jeho
židovství. Dospěl tudíž k závěru: musíme se
stát národem jako ostatní národy, skončit se
svým příživnictvím, vstát na sebe odpověd-
nost. Potřebujeme svůj vlastní stát.

**Spíše náhodou nebyl pak tento stát zří-
zen ani v Jižní Americe ani v Africe, nýbrž
na Blízkém východě.** Možná poněkud neu-
váženě zvolili jeho socialisticko-sekulárně
profilovaní zakladatelé pro židovský stát
název Izrael - a celému světu tím deklarovali:
„*Bůh bojuje!*“ a „*Bůh bude panovat!*“
To jméno neznámá, že by byl Izrael
„*Božím bojovníkem*“, nýbrž - v doslov-
ném překladu - je v něm obsažen nárok na
to, aby se před Ním nakonec sklonilo kaž-
dé koleno a každý jazyk vyznal, že jedi-
ným Pánem je On a „*přijdou k němu a
budou se stydět všichni ti, kdo proti němu
pláli vzdorem*“ (Izajáš 45,23n).

Kdo trochu zná Židy, ten ví, že jejich
„*vyvolenost*“ je jim spíš trapná. „*Dej mi
pokoj s tím vyvolením, nepřineslo nám nic
než trable,*“ vyjel na mě jednou můj židov-
ský přítel, který přežil peklo německého
koncentráku. Kdo dnes Izraelcům předha-
zuje, že si na svém vyvolení pyšně zaklá-
dají, jenom dokazuje, že ty lidi vůbec ne-
zná - a promítá rasistické předsudky, které
si sám nemůže dovolit, do druhých. Nej-
později při Božím zjevení na Sinaji - když
Izraelci poslali Mojžíše na horu a vyrobili
si zlaté tele - udělal Izrael všechno, aby se
svého Boha a jeho nepohodlných nároků
zbavil. Bezvýsledně! **60 let státu Izrael je
hmatatelným důkazem, že Bůh se svého
lidu nikdy nevzdá!**

Izrael se nezbaví své země

V biblických dobách slíbil Bůh svému
národu zemi od Eufratu až k Nilu. Britové
slíbili židovskému národu v roce 1917
vlast ve svém mandátním území Palestině,
které tehdy ještě zahrnovalo i dnešní Jordá-
nsko. Je přirozené, že mají Židé citové
pouto k zemi svých otců. **Když dnes ale
mluvíte s Izraelcem, brzy si všimnete, že
nechce území, nýbrž mír.**

Agresivita izraelských sousedů, odmítání
islámského světa uzнат právo na existenci
židovského státu a pokaždé příliš opoždě-
ný souhlas Arabů k politické realitě, donu-
til Izrael dobývat území a stát se okupan-
tem. Už přinejmenším od Šestidenní války
se židovský lid snaží zbavit se zaslíbené
země, vyměnit ji za vytoužený mír. Problé-
mem izraelských politiků je, že formula

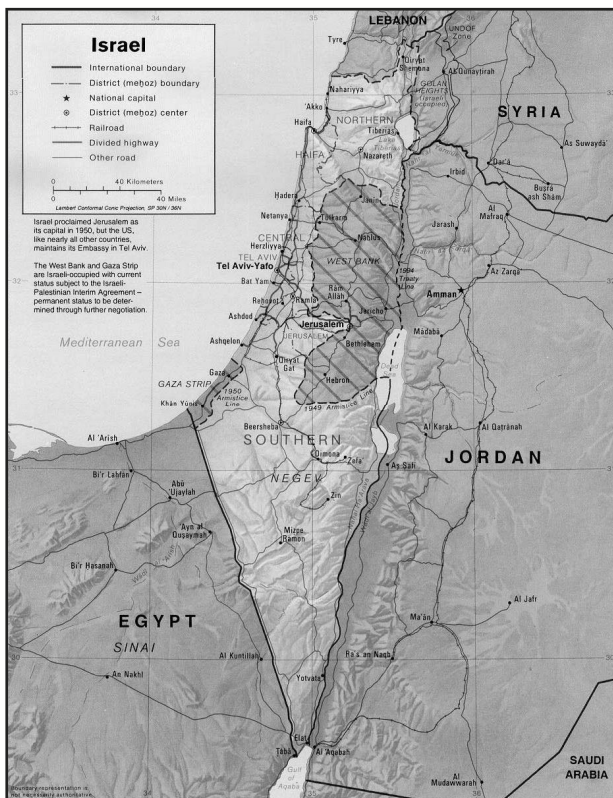
„území za mír“ ještě nikdy a nikde nefungovala. **60 let státu Izrael dokazuje hmatatelně: Bůh dává zemi tomu, komu chce!** Dokonce i proti vůli těch, kterým ji slíbil.

Svět se Izraele nezbaví

Bůh dává zemi tomu, komu chce – to platí i pro izraelské jednostranné vyklizení pásma Gazy v létě 2005. Je-li pánem dějin skutečně Bůh, nebylo odstoupení tohoto území vůbec v Šaronově moci. Pak to byl sám Bůh, kdo část územní Izraeli odňal a dal Palestincům.

Pochopitelně nás při všech těch úvahách zajímá, co to všechno znamená pro izraelský národ a jak by se měl Izrael zachovat. Možná by nám ale náš Pán odpověděl svým proslaveným „*Co je ti do toho?*!“ (Jan 21,22). – Abychom nepřeslechli slovo svého Pána, aby nám neunikl jeho pohled, **měli bychom se ptát: Co to všechno znamená pro mě – pro nás – pro pohanské národy?**

Kdykoliv musel vyvolený lid svou zemi opustit, byla to pro nežidovské národy doba milosti, výstraha, odklad soudu. Vidíme to u Abrahama, kterému je oznámeno, že jeho potomci budou muset svou zemi na čtyři sta let opustit, „*neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti*“ (1. Mojžišova 15,16). Poslední dvě tisíciletí byla pro Izrael dobou vyhnanství – pro pohanský svět však jedinečnou dobou milosti.

Není to samozřejmě „politicky korektní“, ale **podobnosti mezi vyklizením Gazy a hurikánem Catharina v USA jsou nepřehlédnutelné.** Hurikán se zvedl přesně v okamžiku, kdy poslední izraelský voják opustil Gazu. Obrázky zkázy a uprchlíků v Izraeli a v USA si byly k nerozeznání podobné. Prakticky současně se ocitl stejný procentuální podíl Izraelců i Američanů bez přístřeší. Izraelská

armáda označovala domy určené ke zbourání přesně stejným znakem X v kruhu, jaký použili američtí záchranníci k označení domů, které byly prohledány kvůli případným zasypaným a evakuovány.

Když si toto vše připomínám, nejde mi o to z bezpečné evropské perspektivy zjišťovat, jak Bůh soudil bezbožnou Ameriku. **Spíš se nabízí otázka: je tohle všechno náhodou, nebo tím chce Bůh něco sdělit nám?** Budou u posledního soudce něco platné výmluvy, že se při svých varováních neřídil zvyklostmi naší politické korektnosti?

Prorok Joel varuje, že národy budou jednou souzeny za to, že rozdělily zemi Izrael. „*Vzpěračský balvan Jeruzalém*“ (Zacharjáš 12,3) přitahuje světové politiky jako magnet. Nejzbožnější president, jakého USA v posledních desetiletích měly, je první, který rozdělení Svaté země prohlašuje za svůj politický program. Přitom je konflikt mezi Izraelem a jeho sousedy v mezinárodním srovnání spíše zanedbatelný. Na světě je spousta národů, které usilují o nezávislost, spousta útisku a krveprolévání, které blízko-východní konflikt daleko předčí.

Svět se Izraele nezbaví, ať se snaží sebevíc tento konflikt vyřešit, přesněji vlastně ze sebe setřást.

© Johannes Gerloff

Křesťanský mediální svaz KEP
přeložil Pavel Mareš, www.israelnetz.com

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

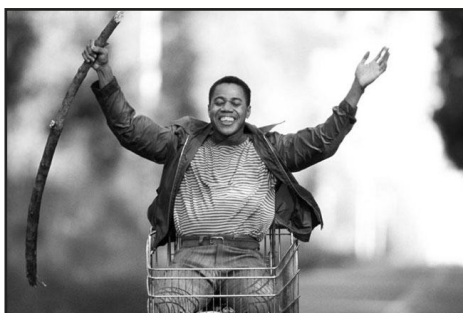
Rádio

Po filmu Vzepřít se Obrům představují čtenářům Sborového dopisu další sportovní snímek z prostředí amerického fotbalu. Ale ani zde sport není to hlavní, o co kráčí. Vytváří jen zajímavé prostředí, do kterého je zasazen příběh natočený podle skutečnosti. Příběh mentálně retardovaného Roberta Kennedyho, zvaného podle jeho podivného sběratelského koníčku Rádio.

Když bylo Haroldu Jonesovi dvanáct let, nevyužil možnost pomoci jednomu týranému chlapci. Tato skutečnost ho pronásledovala dalších přibližně třicet let. Během té doby se stal fotbalovým hráčem a poté uznávaným trenérem.

Jednou při trénování svého týmu si všiml mládence, neustále tlačícího kolem plotu ohraničujícím hřiště nákupní vozík s rádiem. Po mnoha pokusech se mu povede toto podivné individuum pozvat dovnitř areálu. Postupně ho učí činnostem souvisejícím s chodem sportovního klubu. Protože na škole, při které trénuje, je také učitelem, bere si Rádía často k sobě do hodin. Rádio se s tre-

něrem Haroldem Jonesem hodně sblíží a pod jeho vedením z něj roste čím dál více platný pomocník. Má rád svoji práci i lidi ze školy a fotbalového oddílu. Vše celkem klapě do doby, kdy Rádiovi umře maminka. Propadá se někam daleko zpět a zdemoluje svůj domov. Momentálního selhání využívají Jonesovi odpůrci a začnou poukazovat na nebezpečnost stýkání se školní a sportovní mládeží s mentálně retardovaným jedincem.

Film nemá příliš složitý scénář a dobře se sleduje. Nenechte se ale ukolébat předvídatelností děje. Pár nečekaných momentů se najde

a hlavně závěr mne velmi překvapil (mile). Kvalitní podívaná by byla ještě lepší, kdyby se vystříhaly některé scény, zbytečně útočící na city diváka. Film je dost silným zážitkem i bez nich. Režisér Michael Tollin obsadil do hlavní role Cubu Goodinga Jr. Jeho výkon v roli postiženého mladíka patří k těm nejlepším rolím, co kdy hrál. Ještě bych rád vypíchl jeden fakt, který mne zaujal. Ve scénáři se našel přiměřený prostor pro vyjádření postoje rodiny trenéra Harolda Jonese (Ed Harris) k jeho časově náročné práci. Viděl jsem už několik snímků, kde se na něco takového mnoho nepamatovalo. Celek pak vypadal, jako by členové rodiny tvořili v životě filmové postavy jen statisty.

Film nabízí jen některé videopůjčovny. Snadnější cestou bude asi pro většinu zájemců jeho zakoupení. Cena DVD se pohybuje od 99 do 299 Kč. DVD je s titulky. Možná se vám stejně jako mně s Pavlou podaří sehnat VHS. Ta je s dabingem.

Pavel Rosecký

Z rozhovoru starších nad tématem Večeře Páně

Zástup, který zůstal na druhé straně moře, si druhého dne všiml, že tam nebyl jiný člun než ten jeden, do kterého nastoupili jeho učedníci, a že Ježíš nevstoupil se svými učedníky do lodi, ale že jeho učedníci odjeli sami. Jiné čluny z Tiberiady však připluly blízko k místu, kde pojedli chléb, když Pán vzdal díky.

Když tedy zástup uviděl, že tam není Ježíš ani jeho učedníci, nastoupili do člunů a přijeli do Kafarnaum, hledající Ježíše.

Když ho na druhé straně moře našli, řekli mu: „Rabbi, kdy ses sem dostal?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mne ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste jedli z těch chlebů a nasýtli jste se. Pracujte ne pro pokrm, který hyne, nýbrž pro pokrm zůstávající k životu věčnému, který vám dá Syn člověka; neboť jemu Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.“ (Jan 6:22-27)

Chléb z nebe

Apoštol Jan nám v 6. kapitole svého evangelia zanechal zprávu, jak Pán Ježíš nasýtil zástup asi pěti tisíc mužů. Když to viděli, říkali, že Ježíš je opravdu ten Prorok, který měl přijít na svět. Chtěli ho dokonce učinit králem, proto odešel na horu, aby se jim vyhnul. Když ho večer našli učedníci, vydali se v loďce sami přes moře do Kafarnaum. Ježíš se s nimi potkal na moři (trochu nezvyklá zkušenost) a přidal se k nim. Další den ho ti, kteří zažili zázrak rozmnožení chleba a ryb hledali a našli ho v Kafarnaum. Proč Ježíše hledali? Co je k němu táhlo?

Ježíš na tuhle nevyslovenou otázku odpovídá sám: hledáte mne ne proto, že jste viděli znamení, **ale že jste jedli z těch chlebů a nasýtli jste se.** Ale šlo o víc než jen o to, že ti lidé měli hlad a někdo jim dal chléb a rybu. Ježíš jim říká, aby jim šlo o **pokrm, který je k věčnému životu** a že ten pokrm jim dá Syn člověka.

Tvrdá řeč

Svým způsobem je Ježíš připravuje na to, co jim řekne za chvíli. Pokračuje v rozhovoru o chlebu z nebe, který dává nebeský Otec. Říká třeba výroky o tom, že toho, kdo v něj bude věřit, vzkřísí v poslední den, ale své posluchače našte už tím, že o sobě řekne, že on je ten chléb, který sestoupil z nebe. Což je ještě nic proti tomu, až řekne, že věčný život bude mít ten, kdo jí Ježíšovo tělo a pije jeho krev. Tento rozhovor probě-

hl v synagoze v Kafarnaum a to, co v něm zaznělo, bylo příliš i pro některé z jeho učedníků. Jan píše, že dokonce mnozí z jeho učedníků odešli, protože to pro ně byla tvrdá a nesrozumitelná řeč. Zejména Ježíšovy výroky o pití jeho krve musely být pro ně opravdu těžko „stravitelné“.

A nejen pro učedníky – 53. a 54. verš šesté kapitoly (Ježíš jim tedy řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“) se staly jádrem teologického sporu, který rozděluje církve už celá staletí. Jak moc tato slova platí doslovně? To je otázka, kterou si také musíme položit.

Doslova nebo symbolicky?

Při společném rozhovoru starších na březnovém modlitebním výjezdu jsme se shodli, že je nám nejbližší Kalvinovo pojetí Večeře Páně. Tedy že **Kristus je jistě přítomen v chlebu a víně, ale ne fyzicky, nýbrž skrze osobní přítomnost Ducha svatého.** Nechápeme tedy zmíněný verš z J 6 doslovně jako římskokatolická nebo luterská církev, ale ani pouze symbolicky, jak to učil např. Zwingli. Abychom mohli z Večeře Páně přijímat její skutečný užitek, musí být naše přijímání spojené s osobní vírou. Bez víry by bylo pouze prázdným obřadem (podobně jako třeba křest by bez víry křtěného byl jen formalitou).

Jde o život

Pokud si šestou kapitolu Janova evangelia přečteme pozorně, možná si všimneme, že se tam opakuje několik slov. Jedním z nich je slovo „život“. A myslím, že o ten šlo Ježíšovi v první řadě. **A i pro nás je nejpodstatnější, aby se nám z Večeře Páně nějak nevytratil.** To, že v ní život bude, nezajistíme „tou jedinou správnou“ liturgií, tím „správným“ způsobem vysluhování nebo jak moc „košer“ chleba a víno máme. Život přináší Duch a na našem postoji při přijímání záleží více, než na tom, jaká slova při tom budou pronesena. Ježíš zdůrazňuje, že nás nasýtí to, co dává On, a jediné v tom že je život.

Sycení vnitřního člověka

Večeře Páně v sobě skrývá hodně tajemství a pravděpodobně v tomto čase neporozumíme úplně všemu, přesto je něčím, co má pro náš

život s Bohem nezanedbatelný význam. Večeře Páně je svátostí, a přestože ji rozhodně nechápeme magicky (že by působila sama o sobě), známe svědectví o zvláštních Božích dotycích nebo uzdraveních při přijímání.

Co si při slavení Večeře Páně připomínáme?

Určitě se obrácíme do minulosti, vzpomínáme na to, že **Pán Ježíš Kristus zemřel na kříži.** Nezemřel tam z důvodu nějakého justičního omylu, ale kvůli našim hříchům. Kvůli mému i kvůli tvému.

Připomínáme se ale také s radostí to, že **Ježíš nezůstal v hrobě, že byl vzkříšen** (pro naše ospravedlnění), je živý a sedí na pravici Otce. Proto s Ním můžeme mít společenství.

A také vyhlížíme, že **Pán Ježíš přijde znovu.** Jak v 1Kor 11:26 apoštol Pavel píše, „*kdykoli jíme tento chléb a pijeme tento kalich, zvěstujeme smrt Páně (dokud nepřijde)*“. Komu to zvěstujeme? Určitě jeden druhému, ale i duchovnímu světu, který nás obklopuje.

Příležitost

Večeře Páně je zároveň příležitostí uvědomit si, že **potřebuji odpuštění**, a že mi ho Bůh nabízí – odpuštění mohu přijmout a s Jeho pomocí nad hříchem přistě **zvítězit.** Když přijímám Večeři Páně spolu s ostatními, mohu si také více připomenout, že **jsme jedním Tělem, a Ježíš je naší hlavou.** Při slavení Večeře Páně se naše obecnost s Bohem i mezi sebou nějakým zvláštním způsobem ztvzuje a prohlubuje.

Kdo by tedy jedl ten chléb nebo pil kalich Páně nehodně, bude vinen proti tělu a krvi Páně.

Ať člověk zkoumá sám sebe, a takto ať z toho chleba jí a z toho kalicha pije.

Neboť kdo jí a pije nehodně, jí a pije sobě odsouzení, neboť nerozsuzuje tělo Páně.

Proto jsou mezi vámi mnozí slabí a neduživí a mnozí usínají (umírají).

Kdybychom sami sebe rozsuzovali, nebyli bychom souzeni.

Když jsme však souzeni od Pána, jsme vychováváni, abychom nebyli odsouzeni spolu se světem.

1Kor 11:27-32

Varování

Apoštol Pavel Korintské varuje před nehodným přístupováním. Jistě nás napadá otázka, co to je, **co znamená jíst tělo a krev Páně nehodně?** Při společném rozhovoru nad textem z 1Kor 11 jsme se pokusili pojmenovat, co může být příčinou nehodného přístupování.

Nehodné přistupování

- nepřijetí odpuštění od Boha
- zůstávání ve vědomém hříchu bez pokání
- nevážení si oběti Pána Ježíše
- nerozsuzování Těla Páně (společenství), což působí špatné vztahy a roztržky
- neočekávání druhého příchodu Pána Ježíše Krista
- nechápání se jako součást Těla (vydělování se z Těla Kristova)
- někdo má hlad, jiný je opilý – nepochopení podstaty Večeře Páně, nerozsuzování, o co skutečně jde, že to je víc než jen obyčejné jídlo a pití

K jakému řešení vede apoštol Pavel?

- vzájemné přijímání
- mít jeden druhého přednějšího sebe
- odpuštění
- smíření

Když jedli, vzal Ježíš chléb, poželhal, rozlomil, dal učedníkům a řekl:

*„Vezměte, jezte. Toto je mé tělo.“
Pak vzal kalich, vzdal díky a dal jim ho se slovy:*

*„Napijte se z něho všichni. Neboť toto je má krev nové smlouvy, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů.
Pravím vám, že od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy jej budu pít s vámi nový v království svého Otce.“*

Matouš 26:26-29

Zkoumání sebe sama

Abychom nepřistupovali nehodně, vede nás apoštol Pavel ke zkoumání. „*Ať člověk zkoumá sám sebe*“ (1Kor 11:28). Vybízí nás, abychom v první řadě zkoumali **sami sebe** (ne druhé). Vím-li ovšem o hříchu někoho jiného, kdo s tímto hříchem nejedná a nečiní z něj pokání, pak je mou odpovědností za takovým člověkem jít a napomenout ho. To ovšem není nějak vázáno jen na příležitost Večeře Páně (Mt 18:15-17).

Nejprve ale máme zkoumat sami sebe a otázky, které si před Večeří Páně klademe, nám v tom mohou pomoci. **Pozdrav pokoje** nám pak může prakticky připomenout, zda mezi námi a někým dalším neleží něco nevyřešeného. Může to být příležitost zajít za někým a smířit se.

Jedno Tělo

Někdo se možná může domnívat, že tím, že k Večeři Páně nepůjde (z důvodu hříchu, z kterého ještě nečinil pokání), udělal vše, aby to bylo v pořádku. Pokud ale o nějakém svém hříchu vím a nečiním z něj pokání, je to vážné, i když k Večeři Páně nepřistupuji.

Protože částí Těla Kristova (konkrétního sboru, regionu) zůstávám stále, nejen v okamžiku přijímání. **Nerozsuzovat Tělo Páně lze i mimo Večeři Páně.**

Mnozí jsou nemocní

Co s Pavlovým varováním v 30. verši? „*Proto mezi vámi jsou mnozí nemocní a mnozí umírají.*“

Kdo přistupuje nehodně, ohrožuje **předně sám sebe** (jí a pije **sobě** odsouzení viz v. 29). Jsme pod Boží ochranou, nemusíme se bát, že na nás něco „přeskočí“. Přesto ale to, že jsme jedním Tělem (zvláště když jedním Tělem jsme i s těmi, kteří z jakéhokoli důvodu právě u Večeře Páně nejsou), se samozřejmě může projevit.

Podobně jako je o nás psáno, že jsme vůni k životu a vůni k smrti, může být i Večeře Páně někomu vůni k životu a jinému vůni k smrti.

Pokud někdo nerozsuzuje sám sebe, je **souzen od Pána** (nesoudí ho lidé, i když lidmi může být napomínán a kázněn.) To také ukazuje na to, že Večeře Páně není jen nějakým symbolem, že jde o mnohem víc, o něco duchovního.

Pozvání ke stolu Páně

Večeře Páně je účinná, když je spojená s vírou. Pokud člověk věří a přistupuje a nevyzná nějaký hřích (vědomě), tak sobě jí a pije odsouzení. Bůh ho soudí, v důsledku toho může být i nemocen. (Neplatí ale, že každý zdravotní problém je způsoben nehodným přistupováním!)

Pokud člověk přistupuje (ačkoliv ještě není způsobilý /třeba jako ještě neobrácený host), tak je pro něj Večeře Páně bez užítu, a může to v něm vytvořit nějaký falešný obraz, pokud my ho v tom necháme. I proto jsou před samotnou Večeří Páně vhodné otázky, které pomohou orientovat se právě případným hostům.

Večeři Páně jinak rozhodně neuzavíráme před křesťany z jiných denominací. V závěrečném pozvání se říká: „*Ke stolu Pána Ježíše Krista jsou pozváni ti, kteří v Něho uvěřili, kteří Ho přijali jako svého Spasitele a Pána a dali se pokřtít. Jsi pozván, ať přicházíš z kteréhokoli obecnosti, pokud se svých hříchů odříkáš a na našeho Pána spoléháš.*“

Někdy k Večeři Páně někdo nejde právě proto, že se necítí dost „hodný“, aby přistupoval. Právě Večeře Páně ale může být **příležitostí po přijetí odpuštění k novému začátku a posilou do našich bojů.**

Liturgie

Vyvstala také otázka liturgie. Shodli jsme se na tom, že dobrá liturgie může být pomocí, spíš vodítkem než závaznou doslovnou formou. Pokud se modlíme Modlitbu Páně, je vhodnější před Večeří Páně než po ní (modlíme se „odpusť nám naše viny“, což je smysluplnější před přijímáním). Večeře Páně je také více než vhodným místem pro společné vyznání Apoštolského vyznání víry.

A stalo se, když se s nimi usadil ke stolu, že vzal chléb, poželhal, rozlomil a podával jim.

Vtom se jim otevřely oči a poznali ho; ale on se pro ně stal neviditelným.

A oni vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat v lámání chleba.

Lukáš 24:30-31, 35

Kdy, kde a jak často vysluhovat Večeři Páně?

V počátcích sboru byla Večeře Páně jen příležitostně (viz Jak to všechno začalo/ Historie KS Praha od Dana Drápala), ale jak přicházeli lidé a začínalo probuzení, rostla také touha po mnohem častějším vysluhování. V osmdesátých letech se Večeře Páně vysluhovala na každém nedělním shromáždění (jeden čas byly v neděli troje bohoslužby, protože jsme se na Maniny všichni najednou nevešli) i v rámci biblických hodin. V současnosti bývá obvykle v rámci regionů asi dvakrát až třikrát měsíčně (je to různé podle regionů). Dříve bývala Večeře Páně také více na skupinkách, kde je možnost slavit ji v užším a hlubším společenství. Tuto praxi bychom rádi – tam, kde je to možné – podporovali. Vždyť i ve Skutcích čteme o lámání chleba právě po domech (Sk 2:46).

Tomáš Božoušek

Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, bude žít na věčnost. A chléb, který já dám za život světa, je mé tělo.“

„Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj.“

Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Jan 6:51-56

Go camp v Praze!

Go camp jsme pořádali poprvé v Praze. Evangelizační akci typu shromáždění na ulicích jsme s mládeží dělali už třetí rok, ale vždycky jsme spolupracovali s mládeží ze severních Čech, které v tom mají praxi. O Praze jsme moc neuvažovali - předem jsme předpokládali, že by to asi moc nešlo a že by to na nás bylo moc velké sousto. Jenže když nám v prosinci ze severních Čech vzkázali, že pro nás nemají místo (naše mládež totiž početně vydá za pět jejich), nezbylo nám než být samostatní. Tak snad to byl Boží plán, abychom se donutili k akci mimo naše možnosti.

Stálé pracovníky z Teen Challenge známe z návštěv v našem sboru a tušili jsme,

že si budeme dobře rozumět. A protože dělat evangelizaci bez návaznosti na dlouhodobou práci není tak užitečné, nabídli jsme jim, že podpoříme to, co dělají oni, a to tak, jak to nejvíc potřebují. Vítek, vedoucí centra TC, stál nejvíc o pouliční evangelizaci. Říkal, že to je věc, která je nejvíc mimo jejich možnosti. A také že je nejužitečnější, aby tam co nejvíc pouliční mládeže slyšelo o Kristu. Kromě toho každý den jedna parta pracovala na stavbě - obouchávali jsme omítky atd. Pěkně prašná práce, ale všichni teenageři se do ní pustili s neuvěřitelnou vervou.

Já jsem byla nadšená, že jsme právě v Praze. Že totiž naši teenageři vidí, že mohou ve svém městě říkat o Ježíši. Že je to potřeba, že je o to zájem, a že to má smysl. Když jsme poslední večer všechny poprosili, aby napsali své

dojmy, všichni do jednoho psali, že by chtěli na Žižkově sloužit zase, a pokud možno dříve než za rok. Naplánovali jsme tedy služební víkend na červen a jsem zvědavá, co pro nás Bůh připravuje.

Osobní poznámka: mnozí teenageři se obviňují z toho, že málo evangelizují. Tohle byla skvělá možnost se zapojit podle svých schopností (někdo říkal lidem o Ježíši, někdo tancoval, někdo byl s dětmi na disciplínách...) a vidět, že to má smysl. Byla to protiakce proti špatnému svědomí. Ne každý je povolán evangelista, ale zde měl každý příležitost přispět svým dílem a vidět, že dělá dobrou práci.

Dita Frantíková

Tak miloval Bůh svět ...

Centrum dětí a mládeže Teen Challenge vzniklo v roce 2001, kdy se několik pracovníků a dobrovolníků Teen Challenge pod vedením Lucie Pohankové rozhodlo sloužit ohroženým a zanedbaným dětem na Praze 3 - Žižkov. Při setkání na žižkovských ulicích a v parcích se jim podařilo kontaktovat několik desítek dětí převážně romského původu, se kterými se začali pravidelně scházet a seznamovat je s evangeliem. Po krátkém období, kdy našli útočiště v prostorách Církve bratrské na Žižkově, si v únoru 2002 pronajali dvě větší místnosti v bezprostřední blízkosti, kde děti bydlí a kam chodí do školy. Díky tomu bylo možné rozdělit děti do dvou a později tří věkových skupin, věnovat se jim pětkrát týdně a začít naplňovat mnohé z jejich potřeb. Od roku 2005 se také Lucie a Vítek Pohankovi věnují pěstounské péči o tři děti, dlouhodobé klienty centra, jejichž matka nastoupila do výkonu trestu. V roce 2004 jsme získali do dlouhodobého pronájmu budovu v centru Žižkova, do které po dokončení rekonstrukce přesuneme stávající centrum. Kromě větších a lépe vybavených prostor pro denní centrum je zde projektován také byt pro rodinu s pěstounskou péčí.

V naší službě dětem a mládeži nás často trápí obavy, že se nám nepodaří získat všechny potřebné finance, ale díky Pánu máme stále dostatek prostředků na kvalitní zajištění každodenního programu a do rekonstrukce jsme již mohli investovat téměř 2,5 milionu korun. Ovšem dostatek finančních prostředků není nikdy zárukou, že se budeme moci dostatečně věnovat ztraceným dětem, pokud nebudeme mít dostatek ochotných spolupracovníků. Proto jsme měli velkou radost, když nás kontaktovali vedoucí mládeže KS Praha, že by měli zájem strávit s mládeží velikonoční prázdniny

službou v našem centru.

Jedním z našich plánů a velkých přání je sloužit dětem a mládeži nejen v rámci programu v prostorách centra, ale jít za nimi tam, kde se scházejí v partách a tráví celé hodiny posedáváním na lavičkách, kouřením a plánováním nebezpečných akcí. Proto čtvrteční a sobotní odpoledne velikonočních prázdnin patřilo právě venkovním evangelizacím na Žižkově.

Možná si ještě vybavíte, že oba tyto dny bylo počasí opravdu zimní, přesto plakáty a pozvánky na plánovanou akci přivedly ve čtvrtek na Prokopovo náměstí, v žižkovské hantýrce „plácek“, několik desítek rodičů a dětí. Veškerý program, evangelizační pantomima, tanec i hry, byly zcela „v režii“ mládeže KS. Po celou dobu vládla dobrá atmosféra a my jsme mohli strávit dobrý čas s několika novými dětmi, získat tak jejich důvěru a pozvat je k nám do centra.

V pátek jsme zůstali v centru, kdy se mládež zúčastnila programu u předškolních a mladších školních dětí. Kromě toho, že veškeré předem slíbené aktivity byly dobře připravené, bylo skvělé vidět, že všichni teenageři byli ochotní najít s dětmi společnou řeč, a to i s těmi nejmenšími, což znamenalo třeba vybarvovat „pěkně dlouho“ omalovánky nebo stavět kostky.

V sobotu jsme se vydali do parku u Viktorky Žižkov, kde se několik měsíců schází parta teenagerů, z nichž některé známe již od pěti let. Když jsme přišli, postávali opodál, s cigaretou a s výrazem, že naše společnost jim nemůže nic dát. Po úvodní pantomimě a tanci navrhli teenagerky z KS teenagerům ze Žižkova, aby se zapojili do jejich tance. Po několika minutách výraz nejvyššího opovržení vystřídal radost, jako by na světě nebylo nic lepšího než tancovat a zpívat „Tak miloval Bůh svět“ (viz foto). Další hráli s dětmi fotbal, jiní s teenagery mluvili o Ježíši.

Díky této akci začali chodit do centra nové děti, také s těmi, kterými jsme mohli být v parku u Viktorky, se s úsměvem zdravíme a těšíme se, že pokud nepřijdou oni k nám, brzy přijdeme my k nim. Také na práci na domě mohl o 14 dnů později navázat tým z církve ze Chicaga. Proto není žádná fráze ani prázdný kompliment, když říkáme, že služba mládeže KS byla pro naše centrum skutečným požehnáním.

Za Centrum dětí a mládeže Teen Challenge

Mg.A. Anna Doubková

Očišťování naší země

Před rokem jsem se setkal se starou německou paní, která jako holčička šla krátce po skončení 2. světové války pochod smrti z Brna do Pohořelic. Nepotkal ji osud většiny jeho účastníků: ani nebyla vyhnána ze své vlasti, ani nezahynula po cestě. Zvláštním řízením se s maminkou vrátila domů do Brna...

Německá menšina

Němců, kteří tu po válce směli (nebo v některých případech museli) zůstat, bylo asi 300 tisíc, zhruba desetina celkového počtu německého obyvatelstva v předválečném Československu. Dnes z nich zbývá něco přes deset tisíc. Zatímco u vyhnanců Němců spousta českých lidí omlouvá na nich páchané krutosti a nespravedlnosti tím, že přý všichni byli spoluzodpovědní za Mnichov a za válku rozpoutanou hitlerovským Němcem, u Němců, kteří po válce zůstali doma v Československu, nikoho tyto argumenty používat nenapadne. Byli to totiž většinou antifašisté, lidé, kteří měli na Hitlera stejný pohled, jako české obyvatelstvo, a kteří byli nacisty pronásledováni. Přesto se po válce stali občany druhé kategorie a byli tvrdě perzekvováni. Byli programově přesídlováni a při tom zbavováni domovů i majetku, nesměli mít dobrá zaměstnání, nesměli studovat na vysokých školách, nesměli se sdružovat ve spolcích, byli v opovržení, jejich děti nesměly chodit do německých škol. Kam to dospělo, vidíme dnes: německá menšina v Česku je velmi málo početná, a i když už se těší demokratickým právům, přišlo to příliš pozdě. Většina Českých Němců jsou důchodci.

Zvláštní konference

Právě pro ně (a s nimi) pořádá Křesťanská misijní společnost konferenci. Chceme jim vyjádřit úctu, chceme jim říci, že je nám líto, jak se k nim český národ zachoval, a poprosit je o odpuštění. Na konferenci přijedou nejvyšší představitelé německé menšiny u nás, paní Irena Kuncová, předsedkyně Shromáždění Němců v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a paní Irena Nováková, předsedkyně Kulturního sdružení občanů německé národnosti. Během pátečního večera a sobotního dopoledne v desetiminutových referátech promluví odborníci (historikové i politici) a také křesťané (Pavel Neústupný a já). Promluvy budou proloženy hudebními a literárními vstupy.

Na závěr konference budou mít účastníci možnost podepsat otevřený dopis prezidentu ČR, předsedovi vlády a poslancům, kterým je vyzveme, aby se za bezprávi naší německé menšiny omluvili a aby odškodnili poškozené, kteří jsou ještě na živu.

Co můžeme udělat jako sbor

Vzpomínám na asi třicet členů našeho sboru, kteří se zapojili do pomoci na konferenci smíření Čechů a sudetských Němců před třemi roky. Ta konference se svým způsobem zapsala do dějin. Sudetští Němci o ní psali ve svých novinách, o dokumentu, který byl na konferenci přijat, promluvil ve svém proslovu tehdejší bavorský premiér Edmund Stoiber. Něco takového jsme s Pavlem Neústupným, který spolu s KMS na konferenci pracoval, vůbec netušili – bylo to o tolik víc, než v co jsme doufali! Konference měla atmosféru skutečného smíření, tak ji totiž prožili němečtí účastníci. Řekl mi to předseda sudetoněmeckého parlamentu Werner Nowak,

který se jí účastnil, a který je od té doby našim přítelem.

Kromě toho, že konferenci dáváme k dispozici sborové prostory, bych byl moc rád, kdyby se zase našli dobrovolníci, kteří přispějí k vytvoření bezpečného prostředí lásky a přijetí. Prosím každého, kdo by se rád zapojil a koho k tomu Pán Bůh vede, aby se ozval Olině Šípové (mobil 723 499 147, e-mail olinasip@volny.cz), která bude mít přehled a tak zabráni tomu, aby se sešlo 120 bábovek a koláčů, když je jich potřeba jenom 40.

Potřebujeme:

- ☆ silné bratry pořadatele (i když se tentokrát nebojím neonacistů, kterým je problematika německé menšiny lhostejná – na rozdíl od vztahů se sudetskými Němci, je stejně dobré být připraven)
- ☆ pomocníky s občerstvením přímo na místě
- ☆ kuchaře a kuchařky, kteří upečou bábovky a koláče a dopraví je do sborové budovy.

Tyto spolupracovníky uvítáme buď na oba dny, nebo jen na pátek odpoledne či sobotu dopoledne (viz připojený program).

Cílem akce z naší strany je projevit českým Němcům Kristovu lásku. Pokud máš na srdci právě to, jsi vítán, ať už jako služebník, nebo jako účastník. Očekáváme účast třiceti Němců a padesáti devíti českých křesťanů, nebo, pokud přijdeš i ty, šedesáti. Budu samozřejmě vděčný za modlitby: to, co očekáváme, silně přesahuje naše možnosti. Může to udělat jen Bůh.

Tomáš Dittrich

Zapomenuté osudy, Praha 16. – 17. května 2008

pořádají: Křesťanská misijní společnost a Shromáždění Němců v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (Landesversammlung der Deutschen in Böhmen, Mähren und Schlesien)

místo konání: modlitebna Křesťanského společenství Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 (metro B – Palmovka)

pátek 16. 5. – Svědectví minulosti

15:30–16:00 přivítání, cíl konference (Tomáš Dittrich, Irena Kuncová)

16:00–18:00 přednášky (*přednášky budou proloženy hudebními a literárními vstupy*)

- Erwin Scholz: Němci v Československu před válkou a po válce z levicového pohledu
- František Chocholatý Gröger: Ztráta domova
- PhDr. Andrej Sulitka (člen komise Rady HMP pro oblast národnostních menšin): Němci a osoby považované za Němce dle příručky pro národní výbory v roce 1946
- Jan Tichý: Česká reflexe bezpráví
- Pavel Neústupný: Mapování české viny na Němcích, kteří zůstali
- Tomáš Dittrich: Vina, odpuštění a smíření mezi národy z pohledu Bible

18:00–19:00 panelová diskuse

19:00 ukončení prvního dne, občerstvení

sobota 17. 5. – Současnost a budoucnost německé menšiny u nás

9:30–13:00 přednášky (*přednášky budou proloženy hudebními a literárními vstupy*)

- Walter Piverka: Právo na sebeurčení – čeští Němci a Lužičtí Srbové
- Doc. JUDr. PhDr. Miroslav Mareš, PhD.: Situace německé menšiny z českého pohledu
- Peter Barton: Sudetští Němci za hranicemi i doma
- Irena Nováková: Německá menšina v českém pohraničí
- Martin Dzingel: Německá menšina a mládí
- Irena Kuncová: Snaha Shromáždění Němců o nápravu křivd

13:00–13:30 závěrečná část (otevřený dopis účastníků konference prezidentu republiky, předsedovi vlády, členům Poslanecké sněmovny a Senátu ČR)

LETNICE NA ŘÍPU

Světový den modliteb 11.5. 2008 ve 14:00

více na: <http://gdop.prayer-house.net/>

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen

zve na další setkání, které se koná v pátek **23.5. 08** v 18:00
v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB), Praha 1.

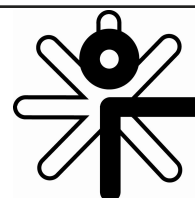
Jako obvykle chceme společně chválit Boha, sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit.

Jako host promluví sestra

Mirka Voženílková na téma

„Svědectví o Božím jednání v mém životě“.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.buckackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Nabízíme k pronájmu chalupu
v malebné krajině Vysočiny -
Zahrádky u Jindřichova Hradce.

Možné jsou víkendové, týdenní
i jiné pobyty po celý rok.
K dispozici je 5 lůžek, kuchyně,
WC s koupelnou, dvůr, zahrádka
s ohništěm.

Více informací:
zdenka.markova@seznam.cz
724 576 592

**Výsledky hospodaření
sboru za rok 2007
najdete
v Almanachu.**

PLAVÁNÍ

*kurzy plavání pro kojence,
batolata a děti předškolního věku*

Studio **Lodička**

Nabízíme kurzy plavání pro děti od 6-ti měsíců
do 7 let v krásném prostředí nového bazénu
hotelu **STEP** v Praze 9 na Balabence.

Individuální lekce plavání pro děti od
narození do 6-ti měsíců ve vaší vaně
(lze už od května 2008).

Všechny lekce vedou odborně školené
instruktorky plavání kojenců, batolat a dětí
s dlouholetou praxí.

ZÁPISY na kurzy **září – prosinec 2008** budou probíhat po
telefonické domluvě během května a června v místě kurzů.

Více informací na tel. č. **737 282 925** a **737 937 122** nebo
na webových stránkách www.studio-lodicka.cz

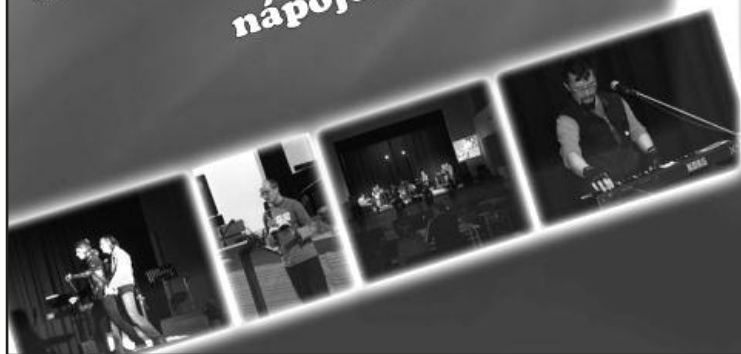

šestá

Večerní setkání pro mladé, kde to žije!

Má mě někdo rád?

hudba – video – tanec – scénky
nápojový bar

11.5. v ŠEST hodin

Ortenovo náměstí
škola TGM

vstup zdarma

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

Na Klamovce bude
Česká televize
natáčet do
Křesťanského magazínu
reportáž s herci.

KLaP

Kříž, Lotos a Půlměsíc - trialog o smyslu bytí

Čtvrtek 15. května od 19:30

Klub Klamovka (Podbělohorská 3, Praha 5)

Představení není vhodné pro děti do 12 let.

VSTUPNÉ 80,-

Benefiční představení pro ACET

Představení vzniklo za podpory Magistrátu hl.m.Prahy

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

KLaP

Kříž, Lotos a Půlměsíc - trialog o smyslu bytí

Pondělí 26. května od 19:30

Divalo Illusion (Vinohradská 48, Praha 2)

Představení není vhodné pro děti do 12 let.

Spolupřádá CBH Praha.

VSTUPNÉ 80,-

Představení vzniklo za podpory Magistrátu hl.m.Prahy

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

neděle 1.6. v 15:00, KD Ládví, metro C Ládví, Praha 8

Další sborové bohoslužby:

červenec: sborové shromáždění není, všichni jsou zváni na KK s Alanem Vincentem

Sborová modlitební

12.5. v 18:00

Výroční sborové shromáždění

14. 5. v 18:00

Setkání služebníků

soboty 14.6., 20.9. a 29.11. v 9:00

Modlitební skupinka za sbor

15., 22. a 29.5., 6:00-7:00, knihovna (8.5. se nekoná!)

Biblické hodiny (vždy v úterý v 18:15)

6.5. Kristovo jednání 1 – „Proto přišel“ (Jana Hradová)

13.5. Andrij Borodatij

20.5. Kristovo jednání 2 - Základy (Jana Hradová)

27.5. Kristovo jednání 3 - Vystrojení druhých (Jana Hradová)

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

www.paha.kaes.cz

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Vstup:** Aleš a Štěpánka Kuchynkovi s dětmi: Ester, Sára, David, Lukáš, Filip (přestup z CB Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 31/21/22

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální výroční shromáždění:** pondělí 5.5. v 18:30 na Palmovce (Malý sál)
- **Počet členů:** 110/24/55

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
- Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděle v měsíci Misijní středisko Barrandov
- **Počet členů:** 52/16/19

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 43/0/22

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 90/24/40

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 87/19/29
- **Vstup:** Lenka Paulů
- **Výstup:** Jana Šedivá (přestup do CBH)

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 87/14/19
- **Vstup:** Radomíra Rousínová se synem Lukášem, Bohuslav Címl, Quido Mann, Lenka Vašíková, Martin Paulus
- **Výstup:** Lucie Filipenská (Ambasáda Boží)

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/5/15

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 1. června 2008.**

**Téma: Pracujeme na tom ...
... nechcete nám pomoci?**

